

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1308/70 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1970, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβεως, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2826/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, για ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά, και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 619/71 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί καθορισμού των γενικών κανόνων χορηγήσεως της ενισχύσεως για τον λίνο και την κάνναβη, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1420/98 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1998, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτούς εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την καλλιέργεια και την κατοχή της βιομηχανικής καννάβεως την οποία αφορούν οι εν λόγω κανονισμοί.

(¹) EE C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-29/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 44/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-29/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Fraguas Gadea), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (EE L 330, σ. 32), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 68 της 16.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-63/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 44/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-63/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Shotton) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: P. Ormond, επικουρούμενη από την M. Δημητρίου, barrister), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία και την Ουαλία, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (EE L 330, σ. 32), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία και την Ουαλία, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-122/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 44/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-122/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και J. Adda) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: A. Snoecx), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (EE L 330, σ. 32), ή τουλάχιστον να ενημερώσει πλήρως την Επιτροπή σχετικά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να εκδώσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 131 της 1.6.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-360/01: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(«Ζάχαρη — Καθεστώς τιμών — Περίοδος εμπορίας 2001/2002 — Περιφερειακή διαίρεση — Ζώνες μη έχουσες έλλειμμα — Κατάταξη της Ιταλίας — Ισχύς των κανονισμών (ΕΚ) 1263/2001 και 1260/2001 — Προσφυγή ακυρώσεως — Προδήλως μερικό απαράδεκτο»)

(2003/C 44/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-360/01, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον G. de Bellis) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Catabriga) και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: F. P. Ruggeri Laderchi), με αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1263/2001 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2001, για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2001/02, των παράγωγων τιμών παρέμβασης της λευκής ζάχαρης (EE L 178, σ. 60), στο μέτρο που το άρθρο αυτό παραλείπει να καθορίσει την παράγωγη τιμή παρέμβασης της λευκής ζάχαρης για όλες τις ιταλικές ζώνες, και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ακύρωση του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (EE L 178, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, C. Gulmann, B. Σκουρή και τη N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Νοεμβρίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη καθό μέτρο στρέφεται κατά του Συμβουλίου.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα σχετικά με αυτό το τμήμα της προσφυγής έξοδα.

(¹) EE C 331 της 24.11.2001.